

लाभे अस्य । १५३० अमरः तस्य तथात्वञ्च
 ॥ १११२० ॥ उक्तं “जन्मन् जन्मन् निहितो जातवेदः”
 “जन्मन् जन्मन् सर्वेषु मनुष्येषु निहितो जातवेदः”
 भा० । जातमात्रस्य ज ठरानलसम्पर्कितस्य तथात्वम् ।
 २जातानां वेदति च “आदाव जातवेदः” ॥ ११४४॥
 हे जातवेदः जातानां वेदितः” भा० निरुक्ते ७।१६।
 तस्य बहुधा व्युत्पत्तिर्दर्शिता यथा

“जातवेदाः कस्याज्जातानि वेद जानाति वै न विदुर्जाते
 जाते विद्यत इति वा जातविनो वा जातधनो जातविदो
 वा जातप्रधानो यत्तज्जातः पशून्विन्दतेति तज्जात-
 वेदसो जातवेदस्त्विति ब्राह्मणम् । तस्मात् सर्वान्वत्तुं पश-
 वोऽग्निमभिसर्पणीति च” १जातप्रधानं ४जातधने ५ सूत्र्यं
 च “उदु त्वं जातवेदसं देवं वज्रं कृतवः” ॥ १५०१॥
 “जातवेदसः जातानां पाणिनां वेदितारं
 जातप्रधानं जातधनं वा” भा० “पञ्चमः पञ्चतपसां तपनो
 जातवेदसाम्” “विदुद्युते बाडवजातवेदसाम्” माघः
 जातवेदस इदं च देवताऽस्य वा लक्ष् । जातवेदस तत्-
 सत्वस्त्विति । “प्र नूनं जातवेदसमध्वम्” निरु० ७।२०
 धृता ऋक् । तद्देवताके सामभेदे मन्त्रे तृचे च तत्रैव
 निरुक्ते “तदेकमेव जातवेदसं गायत्रं तृचं द्वातयोर्
 विद्यते यत्तु किञ्चिदाम्नेयं तज्जातवेदसं स्थाने वज्रते”
 इत्युपक्रमे “उत्तरे ज्योतिषी जातवेदसो वज्रते” भा० ।

जातायनं पुंस्त्री जातस्य गोत्रापत्यम् अष्टा० फञ् । जातस्य
 गोत्रापत्ये स्त्रियास्तु जातायाः अपत्यम् ङक् । जातेव
 जाताया अपत्ये पुंस्त्री ।

जाति स्त्री जन-क्तिन् । १जननि, २अनुगतैकाकारवृद्धि-
 जननसमर्थे, अत्रयव्यङ्ग्ये सकृदुपदेशव्यङ्ग्ये च २धर्मभेदे,
 व्याकरणोक्ते पौत्राद्यपत्यात्मके ४गोत्रे, ५वदशाखाभेदे
 च । न्यायोक्ते साधर्म्यवैधर्म्याभ्यां व्याप्तिनिरपेक्षाभ्यां
 वादिवाक्येषु हृदयप्रदानरूपे वाक्ये, ७षड्जादिषु सप्तसु
 स्तरेषु, ८अलङ्कारभेदे, ९चूक्रासु, शब्दाद्येचि० ।
 सामान्यत्वां, १०जातिफले, ११सामान्यतां, (चामेली)
 पुष्पप्रधानवृक्षे च भेदि० १२कार्मिके विश्वः ।

तत्र व्याकरणोक्ते जातिमन्त्रश्च यथा
 “चाकृतिपहणा जातिर्निष्कानाञ्च न सर्वभाक् । सकृदा-
 स्थाननिर्गता गोत्रञ्च चरणैः सह” भा० । अस्मार्थः ।
 आक्रियते व्यन्यतेऽनयेति आकृतिः संस्थानम् । गृह्यते-
 इति पहणं ज्ञानम् । आकृता पहणं यस्याः

सा आकृतिपहणा । जातिराकृतिपहणा संस्थान-
 व्यङ्ग्येत्यर्थः । तेन मनुष्यगोमृगहंसादीनां पृथक्
 पृथक् संस्थानैर्व्यंज्यमानत्वात् मनुष्यत्वगोत्वमृगत्वहंस्त्वा
 दिर्जातिः । एवं ब्राह्मणजन्त्रियवैश्याशूद्राणां पृथक्
 संस्थानाभावात् ब्राह्मणत्वादेर्जातित्वं न स्यादिति
 लक्षणात्तरमाह लिङ्गानाञ्च न सर्वभागिति । या
 सर्वाणि लिङ्गानि न भजते सा च जातिरित्यर्थः ।
 स्त्रीपुंसयोरपत्यलाघिचतुःपदोरगाः । जातिभेदाः
 पुमानाख्या” इत्यरसिंहेन जातिभेदानां स्त्रीपुंसयोरेवेति
 निवर्त्तनेन ब्राह्मणादीनां सर्वलिङ्गभागित्वाभावाज्जाति-
 त्वम् । किन्तु व्यजातहंसस्य जनस्य हंसं दृष्टवतोऽपि
 तस्य संस्थानेन हंसत्वं व्यञ्जितं न शक्यते इति हंसत्व-
 स्यापि जातित्वं न स्यादिति पूर्वलक्षणस्य दोषः । एवं
 देवदत्तादिपञ्चाशब्दस्यापि सर्वलिङ्गभागित्वाभावाज्जाति-
 त्वापत्तिरिति द्वितीयलक्षणस्य दोषः इति दोषद्वय-
 मपाकृतुं द्वयोर्लक्षणयोर्विशेषणमाह सकृदाख्यात
 निर्गच्छेति । सकृदेकवारमाख्यातेन उपदेशेन निव-
 र्त्तनेन पाह्या पक्षोक्तं शक्या इत्यर्थः । तेन देवदत्तो
 हंसइत्युपदेशे हंसं दृष्टवत्तस्य संस्थानेन हंसत्वं व्यञ्जितं
 शक्यत एवेति पूर्वलक्षणस्य न दोषः । एवं देवदत्तादि
 पञ्चाशब्दस्यैकानुपदेशेऽपि अन्यस्मिन् ज्ञानाभावात्
 जातित्वं न स्यादिति परलक्षणस्यापि न दोषः । गार्ग्यः
 उच्यते गार्गी स्त्री गार्ग्यं कुलमिति सर्वलिङ्गभागित्वात्
 संस्थानव्यङ्ग्यत्वाभावाच्च गार्गादीनां जातित्वानुपपत्तौ
 तृतीयलक्षणमाह । गोत्रञ्चेति । पुत्रपौत्रप्रभृतिक-
 मपचत्रं गोत्रमिति पूर्वोक्तार्थपरिभाषितं गोत्रमिह
 गृह्यते गार्गी वात्सीत्यादि । चतुर्लक्षणमाह चरणैः
 सह इति चरणञ्च जातिरित्यर्थः । चरणशब्दा वेदैकदेश-
 वाची कठादिरूपः स च अध्ययनक्रियासम्बन्धेन पठन-
 त्वात् क्रियावाचक एव न तु जातिवाचकः । तेनास्य
 जातिसंज्ञार्थं चरणैः सहैत्युक्तम् । गार्गादीनां
 यजञ्चेति ऊपि सिद्धेऽपि जातिसंज्ञाफलत्वं स्वार्थम्
 तथा गार्गी भार्या यस्यासौ गार्गीभार्या इत्यादौ
 “जातेवेति” पुंवद्भावनिवेधः । गार्गी चासौ भार्या
 चेति गार्ग्यभार्या इत्यादौ “पुंवत् कर्मधारयेति”
 पुनः पुंवद्भावः । “प्रादुर्भावविनाशभ्यां सत्वस्य युग-
 पदु गुणैः । असर्वलिङ्गा बह्वर्थी तां जातिं कथये
 विदुः” इति महाभाष्ये लक्षणात्तरसंज्ञम्